

DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i SPORTU

Warszawa, dnia 11 listopada 1985 r. Nr 5—6* Poz. 13—16

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

13

ZARZĄDZENIE NR 32

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 16 września 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników jednostek kultury fizycznej i sportu.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 i 3 uchwały Nr 31/83 Rady Ministrów z dnia 14 marca 1983 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników kultury fizycznej, zmienionej uchwałą Nr 43/85 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1985 r., w związku z § 1 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 oraz § 2 uchwały Nr 95/85 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1985 r. w sprawie wykorzystania rezerwy celowej budżetu na sfinansowanie podwyżek wynagrodzeń w jednostkach sfery budżetowej w 1985 r., zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 5 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników jednostek kultury fizycznej i sportu (Dz. Urz. GKKFiS nr 1—2, poz. 2 oraz z 1984 r. nr 5 poz. 13 i z 1985 r. nr 4, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik nr 1 do zarządzenia otrzymuje brzmienie:

Tabela

grup wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego

Grupa wynagrodzenia zasadniczego	Miesięczna kwota w zł	Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w zł
1	5400 — 6200	1	500
2	5600 — 6400	2	900
3	5800 — 6600	3	1300
4	6000 — 6800	4	1700
5	6300 — 7100	5	2100
6	6600 — 7400	6	2500
7	6900 — 7700	7	3000
8	7200 — 8100	8	3500
9	7500 — 8500	9	4000
10	7900 — 8900	10	4500
11	8300 — 9400	11	5000
12	8700 — 9900		
13	9100 — 10400		
14	9500 — 10900		
15	10000 — 11400		
16	10500 — 11900		
17	11000 — 12500		
18	11500 — 13100		
19	12000 — 13800		

* ostatni nr w 1985 r.

2) w załączniku nr 2, w tabeli A:

a) w pozycji 4, w rubryce 6, dodaje się wyrazy: „6—8*)”,

b) w pozycji 8, w rubryce 2, po wyrazach: „St. rewident” dodaje się wyrazy: „st. inspektor”,

c) w pozycji 10, w rubryce 2, w wierszu 2, odnośnik: „*)” zastępuje się odnośnikiem: „**)”,

d) w pozycji 11, w rubryce 2, po wyrazie: „Rewident” dodaje się wyraz: „inspektor”,

e) na końcu tabeli A — pod tabelą:

— dopisuje się: „*) dodatek funkcyjny może być przyznany tylko głównemu specjaliście kierującemu zespołem pracowników liczącym co najmniej 4 pracowników”,

— dotychczasowy: „*) występuje tylko w zarządzie COS”, zastępuje się: „**) występuje tylko w zarządzie COS”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 czerwca 1985 r.

Przewodniczący Komitetu: *Marian Renke*

14

ZARZĄDZENIE NR 38

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 5 listopada 1985 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego”

Na podstawie art. 4 pkt 4 i art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Ustanawia się odznakę „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego” zwaną dalej „odznaką”.

2. Odznaka jest dwustopniowa: srebrna i złota.

§ 2.

1. Odznaka wyższego stopnia może być nadana nie wcześniej niż po upływie pięciu lat od nadania odznaki niższego stopnia.

2. W uzasadnionych wypadkach odznaka wyższego stopnia może być nadana z pominięciem warunku, o którym mowa w ust. 1.

§ 3.

1. Odznaka „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego” złota jest wykonana z mosiądzu, srebrna z metalu zwanego nowym srebrem w kształcie podłużnego owalu przedstawiającego płytę stadionu o wymiarach 40,5 mm na 24 mm, na licowej stronie posiada obramowanie w kolorze metalu, oraz dwie obwódki z granatowej emalii przedzielone obwódką z białej emalii przy odznace złotej i w kolorze metalu przy odznace srebrnej, na tej obwódce znajduje się napis „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego”. W środku dolnej części odznaki znajduje się znak firmowy Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy” z pomarańczowej emalii z obramowaniem w kolorze metalu dla danej odznaki.

2. Odznaka jest zawieszona na klamrze metalowej o wymiarach 26 mm na 9 mm otoczona obramowaniem w kolorze metalu. Klamra do odznaki złotej przedzielona jest dwoma poziomymi paskami z emalii granatowej i pośrodku znajduje się pasek poziomy z emalii pomarańczowej. Klamra do odznaki srebrnej przedzielona jest dwoma paskami poziomymi w kolorze metalu i pośrodku znajduje się pasek poziomy z emalii granatowej.

§ 4.

Wzór odznaki określa załącznik do zarządzenia.

§ 5.

Odznakę nadaje się w szczególności z okazji świąt państwowych Tygodnia Kultury Fizycznej, Dnia Olimpijczyka, przejścia na emeryturę, lub z okazji jubileuszu działalności Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy”.

§ 6.

Odznaka „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego” jest najwyższą formą zaszczytnego wyróżnienia przyznawanego bezpośrednio przez przedsiębiorstwo pracownikom, osobom wykonującym czynności na podstawie umowy-zlecenia, emerytom lub rencistom oraz honorowo osobom nie będącym pracownikami PP „Totalizator Sportowy”, którzy wyróżnili się w zakresie:

a) popularyzacji w społeczeństwie działalności przedsiębiorstwa a przede wszystkim gier liczbowych i zakładów totalizatora sportowego,

b) opracowywania i wprowadzania nowych rozwiązań organizacyjnych, technicznych, ekonomiczno-prawnych — stymulujących wzrost obrotów w PP „Totalizator Sportowy”,

c) osiągania wyjątkowo wyróżniających wyników pracy,

d) rozwijanie współpracy między Przedsiębiorstwem a innymi jednostkami lub instytucjami.

§ 7.

Odznaką „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego” może być wyróżniony pracownik przedsiębiorstwa, który spełnia wymagane warunki, a w szczególności:

1. Wyróżnia się w osiąganiu dobrych wyników pracy, osiąga wysoką wydajność;

2. Wyróżnia się starannym wypełnianiem swoich obowiązków;
3. Wyróżnia się wysokim poziomem moralnym, zachowuje się przykładnie w Przedsiębiorstwie i nienagannie poza Przedsiębiorstwem;
4. Wyróżnia się w działalności politycznej, społecznej;
5. Dba o podnoszenie kwalifikacji zawodowych;
6. Reaguje czynnie na przejawy aspołecznych działań i postaw;
7. Charakteryzuje się prawością charakteru, wyjątkowym przywiązaniem do Przedsiębiorstwa oraz dbałością o dobro Przedsiębiorstwa.

§ 8.

Odznakę nadaje i wręcza wraz z dokumentem stwierdzającym jej nadanie Dyrektor Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy" lub osoba przez niego upoważniona.

§ 9.

Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 10.

Ewidencję osób wyróżnionych odznaką prowadzi Państwowe Przedsiębiorstwo „Totalizator Sportowy".

§ 11.

1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania osoby wyróżnionej na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Dyrektor Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy" może pozbawić osobę wyróżnioną odznaki w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło na skutek wprowadzenia w błąd lub, że osoba wyróżniona stała się nie godna jej posiadania.

§ 12.

W przypadku zagubienia „Odznaki" lub zniszczenia legitymacji osoba odznaczona może otrzymać wtórnik.

§ 13.

Dyrektor Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy" może wydać regulamin określający szczegółowe warunki i tryb przyznania odznaki.

§ 14.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *Marian Renke*

Załącznik do zarządzenia nr 38 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 5 listopada 1985 r.

Wzór

odznaki „Za zasługi dla Totalizatora Sportowego"

15

ZARZĄDZENIE NR 39

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 7 listopada 1985 r.

w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w sprawach kultury fizycznej i sportu.

Na podstawie § 9 uchwały nr 135/85 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1985 r. w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w ramach współpracy z zagranicą zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia określają świadczenia na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w sprawach kultury fizycznej i sportu na zaproszenie i koszt strony polskiej.

2. Tryb zapraszania cudzoziemców w sprawach kultury fizycznej i sportu regulują odrębne przepisy.

§ 2.

Stawki na wyżywienie dla zagranicznych ekip sportowych przybywających do Polski:

1) na mistrzostwa świata, mistrzostwa Europy, na imprezy o charakterze spotkań reprezentacji państwowych, zawodów międzynarodowych organizowanych przez polskie związki sportowe oraz klubowych pucharów Europy nie mogą przekraczać 1500 zł dziennie na osobę,
2) w pozostałych przypadkach 1400 zł dziennie na osobę.

§ 3.

Cudzoziemcom wypłaca się kieszonkowe w wysokości:

1) określonej umowami zawartymi pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Sportu a odpowiednimi organami państwowymi lub organizacjami do spraw kultury fizycznej i sportu,
2) określonej przepisami międzynarodowych organizacji sportowych,
3) 500 zł dziennie na osobę — w pozostałych przypadkach.

§ 4.

W sprawach nie objętych zarządzeniem stosuje się przepisy uchwały 135/85 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1985 r. w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w ramach współpracy z zagranicą.

§ 5.

Traci moc zarządzenie nr 9 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 7 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przebywających w Polsce w sprawach kultury fizycznej i sportu (Dz. Urz. GKKFiS Nr 1, poz. 8).

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *Marian Renke*

16

ZARZĄDZENIE NR 40

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 7 listopada 1985 r.

w sprawie zasad wydawania posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających pracownikom zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych oraz wykazu stanowisk, na których te posiłki przysługują.

Na podstawie § 9 uchwały Nr 134 Rady Ministrów z dnia 8 października 1984 roku w sprawie zasad wydawania posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających pracownikom zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych (MP Nr 25, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się „Instrukcję" w sprawie zasad wydawania posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych, wzmacniających stanowiącą załącznik Nr 1 do zarządzenia.

2. Dla jednostek i zakładów budżetowych kultury fizycznej i sportu ustala się wykaz stanowisk pracy, na których przysługują posiłki profilaktyczne w okresie 1.XI—31.III, stanowiący załącznik Nr 2 do zarządzenia.

3. Dla jednostek i zakładów budżetowych ustala się wykaz stanowisk pracy, na których przysługują posiłki regeneracyjne wzmacniające, stanowiący załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 2.

1. Koszty związane z wydawaniem posiłków, o których mowa w § 1, ust. 2 i 3 obciążają działalność bieżącą jednostek i zakładów budżetowych.

2. Koszty, o których mowa w § 2, ust. 1 nie mogą obciążać nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1985 r.

Przewodniczący Komitetu: *Marian Renke*

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia nr 40 Przewodniczącego GKKFiS z dnia 7 listopada 1985 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad wydawania pracownikom resortu kultury fizycznej i sportu posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających.

1. Postanowienia niniejszej Instrukcji dotyczą jednostek kultury fizycznej i sportu podporządkowanych GKKFiS lub przez niego koordynowanych i nadzorowanych, zwanych dalej zakładami pracy.

2. Zakład pracy powinien zapewnić pracownikom zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych odpowiednie posiłki, jeżeli jest to niezbędne ze względów profilaktycznych lub regeneracyjnych.

3. Posiłki profilaktyczne i regeneracyjne wzmacniające powinny być wydawane w zasadzie w formie jednego dania gorącego, sporządzonego z produktów świeżych, półproduktów lub konserw. Danie to powinno zawierać co najmniej 11% kalorii z białka i nie więcej niż 35% kalorii z tłuszczu.

4. Zakłady pracy wydają posiłki profilaktyczne pracownikom wykonującym stale prace:

a) związane z nadmiernym wysiłkiem fizycznym, powodującym w ciągu zmiany roboczej wydatek energetyczny organizmu powyżej 2000 kcal u mężczyzn i 1200 kcal u kobiet,

b) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się temperatury poniżej 0°C lub temperatura poniżej 10°C przy wilgotności względnej powietrza przekraczającej 65%, albo w warunkach narażających na stałe przemakanie odzieży,

c) ciężkie lub uciążliwe na otwartej przestrzeni w okresie zimowym; za okres zimowy uważa się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca,

d) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura powyżej 30°C przy wilgotności względnej powietrza przekraczającej 65% albo temperatura powyżej 35°C przy wilgotności względnej powietrza przekraczającej 50% lub temperatura powyżej 40°C bez względu na wilgotność względną powietrza,

e) pod ziemią.

5. Pracownikom wykonującym prace określone w pkt 4, lit. a, b, c (i e) powinny być wydawane posiłki profilaktyczne o wartości kalorycznej od 800 do 1000 kcal.

6. Pracownikom wykonującym prace określone w pkt. 4 d) powinny być wydawane jako posiłki profilaktyczne specjalne zestawy żywieniowe, zapewniające wyrównanie traconych płynów, soli mineralnych i witamin.

7. Posiłki profilaktyczne mogą być wydawane również pracownikom wykonującym prace inne niż wymienione w p. 4 jeżeli zgodnie z opinią organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest to niezbędne ze względów profilaktycznych.

8. Posiłki profilaktyczne są wydawane pracownikom bezpłatnie.

9. Pracownikom wykonującym inne prace niż wymienione w p. 4 mogą być wydawane posiłki regeneracyjne wzmacniające, jeżeli zgodnie z opinią organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest to niezbędne ze względów regeneracyjnych, a także jeżeli pracownicy są zatrudnieni przy usuwaniu skutków klęsk żywiołowych i innych zdarzeń losowych.

10. Posiłek regeneracyjny wzmacniający powinien zawierać od 600 od 800 kcal.

11. Posiłki regeneracyjne wzmacniające są wydawane odpłatnie.

12. Odpłatność pracownika za posiłek regeneracyjny wzmacniający wynosi 40—80% kosztu surowca zużytego do produkcji tego posiłku, obliczonego według cen detalicznych.

13. Posiłki regeneracyjne wzmacniające są wydawane bezpłatnie pracownikom wykonującym prace przy usuwaniu skutków klęsk żywiołowych i innych zdarzeń losowych oraz — za zgodą organu założycielskiego — pracownikom zatrudnionym stale w wydłużonym czasie pracy przy realizacji zadań inwestycyjnych objętych zamówieniami rządowymi i innymi decyzjami Rządu.

14. Posiłki profilaktyczne i regeneracyjne wzmacniające są wydawane pracownikom w dniach wykonywania prac uzasadniających wydawanie tych posiłków.

15. W razie nie spożycia posiłku pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent.

16. Posiłki powinny być wydawane w czasie regulaminowych przerw w pracy, w zasadzie po 3—4 godzinach pracy.

17. W jednostkach i zakładach nie budżetowych, stanowiska pracy, na których zatrudnieni pracownicy powinni otrzymywać posiłki profilaktyczne i regeneracyjne wzmacniające, oraz szczegółowe zasady wydawania tych posiłków ustala kierownik zakładu pracy w porozumieniu z zakładową organizacją związkową po zasięgnięciu opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

18. W jednostkach i zakładach budżetowych stanowiska pracy, na których zatrudnieni pracownicy powinni otrzymywać posiłki profilaktyczne i regeneracyjne wzmacniające, określa zał. Nr 2 i 3 do zarządzenia.

19. Jeżeli zakład pracy nie ma możliwości ze względów na rodzaj wykonywanej pracy przez pracowników, wydawania posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających lub zapewnienia korzystania z takich posiłków w placówkach żywienia zbiorowego, może w porozumieniu z zakładową organizacją związkową i właściwym terenowo organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej, podjąć decyzję o wydaniu pracownikom produktów na zasadach określonych w p. 11, 12, 13 w celu przyrządzania posiłków we własnym zakresie.

20. Zakłady pracy pokrywają koszty produkcji lub zakupu posiłków profilaktycznych, a w odniesieniu do posiłków regeneracyjnych wzmacniających — różnicę między kosztami ich produkcji lub zakupu a odpłatnością pracowników, obciążając koszty właściwego rodzaju działalności.

21. Kierownicy zakładu pracy ustalają, w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi, odpłatność za posiłki regeneracyjne wzmacniające na zasadach określonych w p. 12, uwzględniając możliwości finansowania oraz zróżnicowane warunki pracy.

22. Zarządzenie nie narusza uprawnień pracowników do posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających, dla których uprawnienia te zaistniały określone układami zbiorowymi pracy.

Załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 40 Przewodniczącego GKKFiS z dnia 7 listopada 1985 r.

WYKAZ

podstawowych stanowisk pracy, na których przysługują posiłki profilaktyczne w okresie 1.XI—31.III

1. Kierowcy ciągników „Ratrac"
2. Konserwatorzy tras narciarskich
3. Konserwatorzy skoczni narciarskich
4. Obsługa lodowisk i torów lodowych
5. Obsługa ciągników narciarskich
6. Pracownicy oczyszczający i odśnieżający teren
7. Ratownicy górscy.

Załącznik nr 3 do Zarządzenia nr 40 Przewodniczącego GKKFiS z dnia 7 listopada 1985 r.

WYKAZ

podstawowych stanowisk pracy na których przysługują posiłki regeneracyjne — wzmacniające

1. Kierowcy ciągników w okresie 1.XI—31.III
2. Obsługa odkrytych obiektów sportowych w okresie 1.XI—31.III
3. Obsługa basenów krytych
4. Obsługa i konserwatorzy stacji sprężarek w maszynowniach chłodniczych
5. Palacze co i pomocnicy
6. Palacze przemysłowych kotłów parowych zasilanych stałym paliwem przy jego ręcznym zasypie
7. Pracownicy państwowi brygad remontowo-budowlanych
8. Pracownicy zatrudnieni przy produkcji i układaniu nawierzchni z tworzyw sztucznych
9. Pracownicy fizykoterapii
10. Pracownicy pralni
11. Pracownicy transportowi — ładowacze
12. Zaopatrzeniowcy obiektów górskich 1.XI—31.III.